

...Ik zou met u willen leven
In een kleine stad,
Met eeuwige schemering
En eeuwig klokgelui,
En in een kleine herberg –
Het ijle getik
Van een oude pendule – als druppeltjes tijd.
En soms, in de avond, uit een zolderkamer –
Een fluit,
De fluitist zelf in het raam.
En grote tulpen voor de ramen.
En misschien zou u niet eens van mij houden...

Midden in de kamer een grote tegelkachel,
Op iedere tegel – een afbeelding:
Een roos – een hart – een schip. –
En achter het enige raam –
Sneeuw, sneeuw, sneeuw.

Daar zou U dan liggen, – zoals ik u graag zie: loom,
Onverschillig en zorgeloos.
Af en toe het scherpe geknerp
Van een lucifer.
De sigaret gloeit op en dooft,
En lang – lang beeft aan het eind
Het korte grijze zuiltje van de as.
U bent zelfs te loom om het af te tikken –
En de hele sigaret vliegt in het vuur.

Marina Tsvetajeva

Vertaald door Margriet Berg en Marja Wiebes

Uit: Wat zijn wij wolken nog en wegen

Uitgeverij G.A. van Oorschot, Amsterdam (1995)

“druppeltjes tijd”